

Resan till Israel

Efter ett år av förberedelser möter så en grupp från vår kyrka den delade verklighet som Israel och Palestina idag lever under. Ett möte som påtagligt skulle prägla deras bild av det heliga landet.

Den 8 april, i skymningen såg vi den första skymten av den 500-åriga stadsmuren runt Jerusalems gamla stad. Här innanför Jaffaporten fanns målet för dagens resa. Framför oss låg en vecka som skulle prägla oss själva och vår bild av det heliga landet. Under ett år hade vi i en studiecirkel läst och samtalat om konflikten och var förberedda. På plats blev allt så mycket mer påtagligt.

Samma kväll hann vi få en bild av konflikten Israel/Palestina. Sten-Åke Mollmyr, pastor i Svenska Missionskyrkan, fanns i Jerusalem som ekumenisk **följeslagare**. Han berättade om invånarna i den lilla by på Västbanken som vågar bo kvar tack vare att följeslagarna finns där. Vi får höra om hur följeslagarna står sida vid sida med organisationer som arbetar mot ockupationen av Västbanken och Gaza.

Bibliska platser

En viktig del i resan var mötet med de bibliska platserna. Under tre dagar i Jerusalem bekantade vi oss med den gamla staden och dess heliga platser, Gravkyrkan, judarnas böneplats vid Västra muren som minner om det gamla templet, muslimernas Haram al Sharif med Klippsdomen och Al Aqsa-mosken.

Framför allt mötte vi intressanta människor. Hanna Barag, 72 år, tidigare officer i israeliska armén berättade om ***Machsom Watch*** en organisation av israeliska kvinnor som arbetar mot ockupationen av Västbanken. 500 kvinnor står dagligen vid israeliska vägspärrar för att se hur de egna soldaternas behandlar palestinerna och fortlöpande rapportera om vad som händer.

En annan israelisk organisation ICAHD har tagit myndigheternas ***rivningar av palestinska hus*** som utgångspunkt för sitt arbete mot ockupationen. Man protesterar mot rivningar, återuppbygger rivna hus som en politisk protest. Vid en rundtur i Östra Jerusalem kunde vi se konsekvenserna av bosättningar på palestinsk mark, separationsmuren liksom av husrivningar. Vår guide, Sarah, är en ung judinna inflyttad från USA. Hon har tagit ställning mot ockupationen och arbetar aktivt för att påverka det samhälle hon lever i. "Hennes hållning väcker respekt", säger Kerstin Neider, "hon har tagit ställning och står för vad hon anser rätt även när hennes kamrater valt en annan hållning".

Ungdomsgård

Mitt i Gamla stans trånga gränder låg **Saraya Center**, ett slags ungdomsgård för palestinska barn. Barn som inte hade någonstans att leka fritt fick här tillfälle att läsa och skapa tillsammans. Verksamheten stöds av Diakonia inom ramen för ett projekt med litteratur för barn. Britt Kjellberg var glad över det besöket:

Tänk er att en pojke djupt försjunken i Elsa Beskows "Solägget" med samma bilder som hemma men med text på arabiska. Jag uppfylldes av värme av att så långt hemifrån se en kär svensk barnbok uppskattas av barn i ett annat land. Även om detta bara handlar om en bok, som barn gläds åt finns det kanske hopp om att kommande generationer kan räcka varandra en hand.

Inspärrade i sin egen stad

En dag i Betlehem pendlade mellan friden i **Herdarnas äng**, och den instängdhet som skapades av den höga betongmur som omgav staden. För att besöka Jerusalem måste invånarna ha särskilda tillstånd som många inte kunde få. Kontrollen skedde vid en säkerhetskontroll av samma snitt som kontrollen på en internationell flygplats. Människor vi mötte upplevde sig inspärrade i den egna staden.

Söndagens gudstjänst firade vi i en katolsk kyrka i den lilla byn **Taybeh** på Västbanken. Vi förstod inte språket men det blev ändå en upplevelse som gav en känsla av delaktighet. Vi välkomnades också att dela nattvarden. Efter gudstjänsten berättade prästen *abuna Raed*, om hur man gemensamt kämpade för att byns skulle utvecklas trots de hinder som den israeliska okupationen innebar.

I Nasaret den största staden i Israel med palestinsk befolkning mötte vi två kvinnor från den lokala gruppen av **Sabeel**, ett ekumeniskt center för palestinsk befrielsesteologi. De berättade om sitt arbete med att bygga upp människors identitet utifrån den egna historien.

Nya intryck

Intrycken är starka och vi påverkas alla av vad vi får se och höra. Ett par ytterligare exempel på detta får avsluta.

Efter de första mötena med människor och iakttagelser av livsvillkoren för stora delar av den arabiska befolkningen i det heliga landet säger Günter Wohlfeil att han frågade sig:

"Är det fortfarande möjligt att människor kan göra varandra så illa trots andra världskriget, trots krig 1948, 1967 och så vidare? trots att vi bedyrar, genom nationell och internationell lagstiftning, mellanstatliga avtal och FN och inte minst genom religiösa bud att vi ska värna och respektera varandra som likvärdiga medmänniskor."

Margareta och Nils-Åke Barkefors konstaterar att föreställningar från söndagsskolan:

"konfronterades med ett hypermodernt land sida vid sida med ett slitet, fattigt land: Israel – Palestina. De två skildes på många platser av höga, hotfulla murar. Det blev ett förvirrat möte. Det tar lång tid att försöka reda ut trådarna. Törsten efter kunskap har blivit tydlig och engagemanget för vad som händer i denna del av vår värld har för alltid väckts."

Alvar Svensson